

Ádám Tamás

Ellenállás

Nem utoljára mértél ránk csapást, meggátoltad,
hogy egymás szemébe nézzünk, és használt
papír zsebkendőket dugjunk ismerőseink zsebébe.
Szabadalmaztattuk a sírást, de nem érvényesek
a könnyek.

A szobor lehajtja fejét, szemhéja hagymalevél,
holdhal úszik errefelé. Taps a havasokban, hamis
mosoly, integetés. *Tudjuk, mik vagyunk, de nem
tudjuk ám, mivé lehetünk.* A puha ellenállás kevés,
bájjal a halnak, komolytalan veszély. *Min üdvösség
zamatja semmi nincs.* Irányt kéne váltani.

Megosztjuk gondolatainkat, széttörnének a kísérletezés
akváriumát, míg pihen a holdhal, szárnyal a lélek, szabadon
suhan a kés a víz alatt. *E nagy szabadság folyvást fenyeget.*
Időnk kevés, a gyilok előtt széppé kell válnunk, álcáznunk
dühöt, keserűséget. Ilyenkor *Kleopátra ecetben feloldott
gyöngyöt ivott,* pótlása megoldható, lógnak még
fagyöngyök a fán.

Holddal beméretjük a holdhal tartózkodási helyét, nem
veszíthetünk semmit, halkan susognak a nádak, de
megelőznek minket. *Nem ahol ő eszik, hanem ahol őt eszik:
az államféreges bizonyos gyülekezete éppen nekiesett.*
Nincs dolgunk e helyen, készülődik már az új holdhal,
éppen erre várt.

Merre hát?

Tengerből felbukkanó malomkő,
hatalmasra hízol, nem először
látok ilyen monstrumot. Rongyos
este világoatsz, a négy alapszín
összegyúrhatatlan. Fénnel védekezel,
mégis szürke maradsz, mint halott alkony.
Durva bőröd húsodra visszánő, s hogy
élsz megint, *Igazán, urak, nagy szög
fejemben ez*, a hatalom visszajő.

Miközben a holdhal határozottan úszik
a part felé, a lapos sziklán térdelő
bizonytalan alak időlegesen megadja magát,
fekete esőköpenyét vízbe dobja, elfelejtett
úszni, csakis hátra, hátra, hátra hát!

A malomkő örvényt farag a hullámok között,
beszipant vagy elereszt, itt a nyár. Így is, úgy is
fanyalog az ember, visszaadja, mi neki jár.
A feltartott kezeket amputálni kell, ki megszegi,
törvénybe ütközik. *Ez az ország összevissza
van*, fogalmaz tömören a király.

Merre hát? Lehajtott fejjel öleljünk
holdhalat, vagy fonjunk kötelet? *Lenni
vagy nem lenni: az itt a kérdés. Akkor nemes-e
a lélek ha túri Balsorsa minden nyűgét s nyilait;
Vagy ha kiszáll tengerfájdalma ellen,
S fegyvert ragadva véget vet neki?*